

VOINTA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei.
Pe jumătate an 50 Lei.
Pe trei luni 25 Lei.

ORGAN OFICIAL AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE”
APARE ÎN FIECARE DUMINECĂ SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad,
Strada Licențiu Babeș Numărul 6

Rostul acțiunii noastre.

Dușmanii ordinei încearcă pe toate căile să denatureze caracterul acțiunii noastre. Ni se impută indeosebi lupta contra jidanilor, ca fiind unilaterală și ineficace! Dar nu este adevărat, că noi numai pericolul evreesc îl arătăm și voim să-l stărpim.

Acțiunea noastră se îndreaptă cu aceeași putere contra tuturor dușmanilor țării, dar mai ales acelor trei, de moarte: politicianismul, evreii îmbogățiți pe spina noastră, și bolșevismul. Aceștia sunt cauza tuturor relelor dela noi și totodată piedeca schimbării în spre mai bine.

Politicianismul, abuzul cu puterea statului pentru menajarea intereselor proprii, este cea mai gravă boală a Românilor. Acesta face, ca la noi politica să se considere de o afacere, permite corupția funcționarilor, și mentalitatea viciată de acest păcat crează atâputernicia partidului dela putere, pentru care nu există lege și interes al țării mai mare, decât acela al partidului.

Acelaș pericol pentru consolidarea țării și crearea unui spirit de mulțumire în țară este și evreimea. Aceasta a două boală a țării românești s'a agravat ce-i drept tot datorită politicianismului, dar nu este mai puțin adevărat, că azi din ea se alimentează și politicianismul. Și atunci contra căruia să lupti cu mai mare putere; s'ar putea alege două drumuri pentru doborârea aceluiaș dușman? Credem, că nu. Aceiaș cale va duce la nimicirea amândurora.

În ce constă pericolul evreesc în sine o știm cu toții: azi, stăpânește toate bogățiile țării, exploatând munca tuturor celorlalți cetățeni, mâine, dacă-i lăsăm curs liber, se joacă cu țara cum va voi.

CRĂCIUNUL

Azi sărbătorește lumea întreagă nașterea Mântuitorului nostru Isus Christos. Creștinismul, care a făcut, ca lumea să ajungă la aceea stare de progres și civilizație, în care se află azi, prin aceasta sărbătoare își arată în semnul cel mai grăitor dominațiunea și superioritatea asupra tuturor celelalte religii, toate de origină omenească.

Christos Dumnezeu a coborât azi în mijlocul nostru pentru a aduce lumină și pace omeneirii.

Aceasta trebuie să o împedecăm. Căci dacă ar ajunge în situația de a stăpâni, și al treilea dușman, bolșevismul, tot prin ei, jidanii, ne-ar nimici. De cine și în favoarea cui este făcut bolșevismul și în Rusia? De jidani și pentru jidani! Și atunci ce ne poate aduce bolșevismul? Nici la un caz acia nu, ce se nizuiesc să o arate dușmanii noștri. Bolșevismul nu înșamnă o dreptate pentru cei mulți. El este stăpânirea prin teroare a unui mănunchi de oa-

meni păcătoși, asupra celor mulți. La noi ar fi stăpânirea străinilor, a jidanilor și a ungarilor asupra noastră a Românilor. Dar de aceea am înfăptuit cu atâtea jertfe România-mare, ca să o lăsăm pradă pe mâna dușmanilor?

Dacă regimul actual are un asemenea păcat și stăpânește prin ilegalitate, nu înșamnă, că în dorința noastră de a vedea domnia cinstei și a dreptății am dori să facem un pas înapoi și să cădem jertfele unei stări și

mai păcătoase, cum ar fi bolșevismul. Purificarea vieții noastre publice va trebui să se facă fără a ne expune unor experimentări dureroase și păcătoase, cari nici la alții n'au adus tămăduirile dorite.

Aceștia trei sunt dușmanii, cari trebuie nimiciți și impedeți a se întări, ca România să poată prospera și să fie a Românilor cum trebuie să fie. Ce va trebui să facem, ca să ajungem la aceasta? Iată-ce:

Să nu intrăm în nici într'un partid, despre care vedem, că este o adunătură de interese egoiste și de servitori a jidanilor. Când vom vedea oameni într'un partid, că îl sprijinesc numai pentru că prin el au ajuns sau speră să ajungă la un os de ros, să știm că nu acesta este partidul, care îi trebuie României.

Să nu alegem de deputat sau alt reprezentant al nostru pe acela despre care știm, că umblă numai după afaceri și în loc să-și vadă de meseria sa, voește să trăiască din politică.

Să arătăm cu degetul pe slusbașii statului necinstiți și să nu ne închidem ochii, dacă ni se oferă și nouă favoruri! Să nu râvnim a ne îmbogăți din bunurile altora și a statului; să așteptăm numai răsplata muncii noastre cinstite.

Să nu sprijim jidanul și străinul atunci, când acelaș lucru îl putem primi și dela un român.

Să nu dăm crezământ ori căruia tras-împins, care ca agent al bolșevismului ar îndrăzni să vorbească în numele sărăciei și ar încerca să ne ponegrească țara!

Făcând toate acestea va fi un semn că am recunoscut pe dușmanii adevărați ai țării și că luptăm cu inimă de Român pentru stăpânirea lor. Așa să fie!

„V. P.”

TOT TU

Tot ce e bun în mine
E prin Tine
Strălucitor Iisus.

Orice Ți-aș da
Nu-i dar din avuția mea,
Căci Tu ai fost acel ce-a pus
Sămânța rodnică 'n ogor
Și-ogorul ai lucrat.

Iar când ceva eu Ți-am adus
A fost un dar ce Tu Ți-ai dat,
Tot Tu Iisus.

CĂTRE MARIA

Maică preacarată,
Sufletul meu, iată,
Vine
Către Tine.

Vine cu 'nchinare,
Cu dorință mare,
Cere
Doar tăcere,

Și-apoi doar iertare,
Și-apoi doar uitare,
Mie
Că eu Ție

Ți-am greșit aldată.
Sufletul meu, iată,
Vine către Tine.

CREDINȚA MEA

Credința mea-i credința Ta:
Înfrânge vecinicia.
Pe-altarul Tău voi așeza
De-a-pururea făclia.

Atâta timp cât voi trăi —
Și dincolo de moarte —
În sufletu-mi Tu vei ceti,
Precum cetești în carte.

Și răsfoind-o vei afla,
Ca flori culese-aldată,
Credința mea: credința Ta
În mine semănată.

Străvechile drepturi ale Românilor asupra Basarabiei.

Moștenirea strămoșilor. — Jertfa și eroismul sublim al lui Ștefan cel Mare pentru apărarea Basarabiei. — Testamentul marelui Domn.

(Urmare și sfârșit).

Regele Cazimir temându-se pentru Polonia, cere Sultanului printr'un sol să renunțe la această expediție. În acest scop regele Polon îl prezenta pe domnul Ștefan ca pe un feodol (supus) al său. Sultanul primi pieptarul de piele de zibelină, bătut cu mărgăritare și cu pietre scumpe pe care îl trimisese ca dar reșului Poloniei, dar arată că iar fi greu să renunțe la expediție după pregătirile uriașe pe care l-ea făcut. Promise totuși „că va renunța, în cazul când Domnul Ștefan îi va plăti tribut ca și domnul Munteniei și dacă va da înapoi Chilia”.

Aceste condițiuni de pace puțin drepte și puțin cinstite, cum erau, vedea și solul reșei Martin Chorozič

— că cu nici un preț nu vor fi primite de Ștefan. (Ion Dlugosz).

Sultanul trecu Dunărea cu corăbiile și „dură cinci poduri pentru orice întămolare”, totuși Ștefan nu se înpăimântă de armatele ce năvălesc deodată prin deosebite părți asupra Moldovei.

...și azând toate bucatele și fânețele — „spun cronicarii poloni — se aruncă asupra oastei Tătarilor de care se temea mai mult decât de ale Turcilor. Și cu ajutorul lui Dumnezeu îi strivi pe aceștia într'un măcel crâncen. Și-i urmări pe fugari cu atâtea răvnă încât ucise mai mulți din fugă decât în luptă. Cuprinși de groază, fugarii își aruncau nu numai armele, ca să fie mai ușori la fugă, ci și arcurile și tolbele, șelele și hainele, ca să scape fie și nearmați și goi și se aruncau în Dnipru, furioși nu altcum”. (Ion Dlugosz).

Câte învățăminte nu trebuie să tragem noi din înțelepciunea și vitejia marelui Voevod, care fu în vremea lui cel mai mare Domn al creștinătății.

Turcii îi cer restituirea Chilie, și el totuși nu o dă, ci primește un răz.

Pacostea comunismului.

Pericolul nenorocit al comunismului se întinde tot mai mult în Europa.

Și ca o lovitură a soartei, tocmai acele țări ce au recunoscut guvernul comunist din Rusia sunt primele contaminate.

Anglia pe timpul socialistului Macdonald pe când trata cu bolșevicii ruși asupra modului de ajutorare a Rusiei, drept recunoștință aceștia trimeteau laburiștilor englezi celebra scrisoare Zinoviev.

În Franța, cum guvernul socialist Herriot a recunoscut guvernul actual al Rusiei, aceștia au trimis pe desertorul francez căpitan Sadoul pentru a provoca revoluția comunistă în Franța.

Analoage mișcări comuniste se încearcă în Jugoslavia, România, Polonia și în special în Bulgaria, unde are șanse să reușească.

În ultimul congres al Internaționalei III., Trotzky a propus ca comitetul de propagandă internațională să fie subordonat Marelui stat major al armatei comuniste ruse, pentru ca astfel să aibă un cât mai mare rezultat.

Dar chestiunea cea mai importantă pentru țara noastră este că în acest congres s'a hotărât ca toată atenția comunistilor propagandiști să fie asupra României și Poloniei, cari după spusele lor, sunt avangarda comunismului în Europa.

Rezultatul s'a văzut: În toate orașele României s'au răspândit manifeste incendiare comuniste. Aceste manifeste sunt în special publicate în limbile minoritare pentru a redeschide ura acestora contra a tot ce e românesc și a-i face astfel să pornească la revoltă.

Publicul conștient, trebuie să-și dea seama de acest grav pericol și să predea imediat autorităților manifestele găsite și să denunțe pe instigatori căci contrariu se expun a suferi rigorile nesocotinței acestor sfaturi și ca atare vinovați de o vădită complicitate contra statului.

De altfel guvernul, văzând pericolul ce prezintă pentru stat aceste provocări la dizordine, va

lua cele mai severe măsuri de reprimare.

Durere însă, că ne considerau și în unele părți ne mai consideră și azi periculoși statului și pe noi fasciști, cari singuri am putea fi de folos statului în momentele de față. Prin disciplina noastră, prin jertfa de care suntem capabili, suntem o strașă neadormită în serviciul României și dacă ne-am putea mișca liber acești derbedei comuniști nu ar mai putea nici crânci.

Ori cari ar fi însă măsurile luate de guvern, noi cerem cu insistență să se introducă pedeapsa cu moartea pentru acești derbedei și să fie executați pe piețele publice în văzul tuturor, ca exemplu celor ce vor mai îndrăzni să propage asemenea idei și ori-cari altele dăunătoare statului.

Dacă acești turburători a-i ordinei publice ce se întitulează „comuniști” uzează de toate mijloacele pentru a provoca dezordinea, mișcările lor trebuie reprimare cu toată vigilența și cei prinși în vădită vină, executați fără milă, cum s'a întâmplat în Estonia.

Numai astfel vom putea scăpa România de căderea în prăpastia ce încearcă a o săpa cu ajutorul Rușilor comuniști noștri.

C. D. Călărăși

COMUNICAT.

Se aduce la cunoștința dilor acționari ai „Băncii Românilor” Societate anonimă comercială și industrială că adunarea generală fixată pentru ziua de 14 Decembrie s'a amânat pentru data de 25 Ianuarie. La întrunirea fondatorilor și acționarilor din 14 Decembrie s'a constatat că semnarea acțiunilor se face cu rezultate înbucurătoare, dar în urma defectuosității mijloacelor de comunicație nu s'au reprimat toate „Prospectele” trimise la depărțări mai mari pentru subscrierea acțiunilor.

boiu groznic, așa cum a fost cel dela Valea Albă (1885) unde a pierit toată nobilimea română rezistând crâncen și au luptat chiar și copii, formând așa zisele „căpităni de îngeri”, care piereau eroic sub ochiul umezit de lacrimi al Voevodului¹⁾.

Ștefan cel Mare a înțeles că fără Basarabia, Moldova nu poate să aibă independență, căci la 1848, Martie 8 scria Senatului Venețian, următoarea scrisoare care pentru noi ar trebui să fie un testament:

„Nici nu vreau să spun de ce folos este această țară a mea pentru Creștinătate, socotind că ie de prisos, căci ie lucru știut bine de toți, că ie zid de apărare al țării Ungurești și al țării Leșești”.

„Și, în ce privește aceste două Crăii afară de aceasta, fiind împiedecat Turcul cu mine de acum patru ani, au rămas mulți creștini odihniți”.

„Deci ca la Domni creștini și cunoscuți creștini alerg la înălțimea Ta, cerșind ajutorul vostru ca un creștin ce sunt, pentru păstrarea acestei țări a mele de priință creștinătății. Și făgăduiesc că orice dar și ajutor îmi veți fi dat, îl voi răsplăti pe multe

căi când îmi veți porunci și veți avea nevoie împotriva necredincioșilor și unde vă va fi porunca fără zăbavă. Afară de aceasta, înălțimea Ta va face un lucru foarte vrednic de laudă ajutând un Domn creștin”.

Ceeace cer acum, e aceasta căci sunt sigur că Turcul iarăși va veni împotriva mea, în vara aceasta pentru cele două locuri ale mele Chilia și Cetatea Albă care-i sunt foarte cu supărare. Deci într'aceasta vreau să fiu ajutat astăzi; căci vremea e scurtă, nu ne îngăduie a lua alte măsuri mai întinse. Și înălțimea ta te poți gândi că aceste două cetăți sunt toată Moldova și că aceste două locuri sunt un zid pentru Țara Ungurească și Țara Leșească. Afară de aceasta eu zic și mai mult: că de se vor păstra aceste cetăți, Turcii vor putea pierde și Cafa²⁾ și Crâmul și va fi ușor lucru. Dar chipul cum s'ar face nu-l spun, ca să nu mă întind prea mult la scris, dar, când veți porunci, o să-l spun”.

Cuvintele marelui Domn Ștefan, că cele două cetăți basarabene Chilia și Cetatea Albă sunt Moldova toată, ar trebui scrise azi cu litere de foc în casele românești pentru a aminti tutu-

De câte ori, în modul cel mai barbar ne maltratau și ne batjocureau Ungurii numindu-ne sau mai bine zis poreclindu-ne „valahi”, iar noi blânzi de fire ce-am fi putut face, decât să purtăm din greu sarcinile ce ni-le apăsau, să suferim răbdând aceste batjocuri, și ce puteam face căci dacă vreun român, mai crâcnea vreun cuvânt, a doua zi și era dus în pușcăriă din Seghedin sau Vaț. Și câți din bunii români nu au zăcut în pușcării, pe bună dreptate.

Dar bunul Dumnezeu a știut să bată, cum numai El știe, pe cei ce ne erau dușmani de moarte. Steagul românesc a fost biruitor, cel ce a jucat desmierdat de adierea vântului, pe palatele și parlamentul din Budapesta. Visul strămoșesc ne era implinit.

De atunci și până azi, au trecut niște părechi de ani, e timp lung și ce durere că bieții Români în unele comune tot erau subjugăți, nu ungurilor cari și-au pierdut penele, ci șvabilor cari de dragul nostru nu au încetat nici azi a ne numi „valahi”. Poate fiind-că și-au au toate drepturile, să vedeți numai:

Prin luna Noemvrie (în toiu iernei) a fost transferat în comuna Guttenbrunn, plasa Lipova, notarul Gheorghe Petroviciu, un bun român, care spre cea mai mare a sa mirare, a aflat registrele conduse în limba germană. (A se ști că antecesorul, Iosif Geisz, era german de naționalitate).

Emblemele țării, în loc se fie înrămuite și puse pe părete, erau găsite toate prăfuite prin niște locuri dosnice, iar birourile nici nu aveau a broui, căci chiar și Portretele M. Lor Rege-

lui și a Reginei în loc se ne puse pe păreți, erau tot învăluite și date'n grija prafului, iar în unul din fiocurile mesei se aflau și până acu niște decorații ungurești (serac de capul lor poate figurau ca suvenir?) E lucru firesc că notarul nou venit dl Gh. Petroviciu, nu era bine văzut de șvabii săteni și mai ales când au văzut aceștia că se făceau inscripțiile românești chiar și prin coridoarele primăriei, când au văzut pe părete Emblemele Țării Românești, ba ce sgomot mai făceau în ședința reprezentanței comunale când bravul notar român, le-a declarat rece și sus, că de-acu nainte toate registrele se vor conduce în

românește. Iar ei, șvabi pofticioși prețindeau și strigau a se conduce și'n nemțește. Ba în ședințe încă, strigau în limba lor „nicht sprehn valahise, nur deitsee”.

Puțini români din aceasta comună și din comuna învecinată, Zabran, cari aparține tot acestui notariat, mai spun că ei nu au simțit încă, bucuria desrobirei, fiindcă nici pământ măcar nu li s'a dat, așa că sunt slugi pe la șvabi cei ce îi batjocuresc, auzind cu urechile cum le tot zic „valahi”. Acești români, iubitori de dreptate și deșteptați din somnul întinericului, au făcut săptămâna trecută o cerere către dnul Ministru al Agriculturii cerând a li se da pământ. Iată conținutul acelei cereri, din cuvânt în cuvânt:

Domnule Ministru!

Subsemnații români, aparținători notariatului cercual din Guttenbrunn județul Timiș-Torontal (Banat), cu supunere și umilință Vă așternem umilita cerere care este următoarea:

Sub domnia Habsburgică, subsemnații români, nu am putut să ne dezvoltăm, din cauza că eram cu toți români, huliți și huiduiți de cei mai mari dușmani ai noștri, de ungurii, ce căutau cu orice preț să ne șteargă de pe suprafața pământului.

Bunul Dumnezeu, iubitor al românilor, a dat lovitura puternică Ungurilor, în anul 1919-lea, când a răsărit mândrul soare românesc și când doborâțul a venit, se ne scape de jugul secular.

Înfăptuindu-se dorința tuturor românilor, am crezut și am așteptat ca și noi cei lipsiți de pământuri, să fim împroprietăriți, dar cu toate că suntem luați în tabourile de împroprietărire, nici până azi nu ni s'a dat măcar o brazdă de pământ, — așa că românii aparținători acestui notariat, toți suntem servitorii și sclavii șvabilor din localitate, cari și azi mai știu se ne batjocuresc numindu-ne „valahi”.

Credem că este timpul, se cerem dreptate, acu, după cinci ani de încheiere a așteptatei Românie-Mare și să Vă rugăm domnule Ministru, a dispune ca și noi subsemnații, se fim împroprietăriți, să nu mai fim slugile străinilor, ce ne batjocuresc și ne este rușine când știm că,

„Avem munți cu aur plini
Iar noi slugi pe la străini.”

Crezând că domnul Ministru al Agriculturii și Domeniilor Va ști să ne facă dreptate și nouă, ca și celorlalte milioane de români din țară, strigăm să „Trăiască Guvernul Brătianu, înăptuitorul României-Mari, Trăiască Domnul Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

Guttenbrunn, la 4 Decemvrie 1924.

(Urmează 60 iscălituri a românilor.)

Suntem în crezul că Domnul Ministru le va asculta rugămintea și ne întrebăm unde duce patriotismul acestor șvabi și că autoritățile ce cunoștința au despre acestea.

O FATĂ

Cu câți feciori în sat la horă
Pe inserate am jucat,
Pe tine te-am ales Ioane,
Că tu mai bine te-ai purtat.

Dar într-o sară la o clacă
Așa de rău mai strâns la piept...
Că mama de-ar ști cum a fost,
M-ar bate că te mai aștept...
Dr. A. Bistriț...

Vorbe înțelepte.

Marile încercări doboară pe cel slab și oțelește pe cel tare.

Safta

Dacă ești superior, dovedește prin suflut, cu credință curată, nu prin putere, — că e lașitate”.

Octavian Isac.

Puterea dă omului ordinar dinți evnini”.

¹⁾ Episcopul Ioan Dlugos, Istoria Poloniei p. 450.

²⁾ Cetatea geneveză pe malul Mării Negre căzută în mâna Turcilor la 1473.

O pacoste a țării.

ONORAȚI CETITORI!!

Am mai amintit în coloanele acestui ziar că noi nu facem deosebire între Români, facă ei parte din oricare partid politic, urmeze oricare religie creștină, numai să fie Român bun și cinstit. Nouă ne este drag la fel Basarabeanul, ca și Olteanul, Dobrogeanul ca și Ardeleanul etc.

Mai departe, iubim pe fiecare Român dela Vlădică până la opincă, și-l prețuim pe fiecare dacă își face datoria fără deosebire că este ministru ori servitor, tocmai pentru aceea rugăm să nu se supere pe noi nimenea atunci când atacăm pe câte un păcătos fie el prefect, preot, avocat, medic, învățător, inginer comerciant, pretor etc., fiindcă noi nu atacăm pe toți cei de tagma celui păcătos ci numai pe el singur, și aceasta o facem cu intențiunea ca „să se îndrepte și să fie viu” crezând că aceasta o doresc și toți semenii lui cărora numai cinste nu le face.

Aceste lucruri le mai amintim și acum, fiindcă mai în zilele trecute ne spunea un domn preot: „fiți buni lăsați preoții în pace” iar un domn medic zicea că suntem un „ziar revolver”, un domn farmacist că suntem „răutăcioși”.

Apoi vedeți, noi nu suntem nici una, nici alta, ci suntem prietenii tuturor celor buni și dușmanii tuturor celor răi, fie aceia oricine ar fi ei. Că eventual atacăm pe unii mai mult de cât pe alții, depinde dela informațiunile pe cari le primim. Nu facem nici o deosebire între răi și răi, dacă am putea i-am arde pe toți pe rug!

Ne-ar plăcea apoi — dupăcum am scris de atâtea ori — să putem înregistra în fiecare număr de ziar fapte bune, frumoase, de laudă, dar nu știm, nu face nimenea fapte de acest fel, ori oamenilor le mai place să comunice numai faptele cele rele?

Noi nici pe creștinii, cari sunt buni patrioți, nu-i urim, ci suntem și vom fi totdeauna drepti față de ei, altfel stă însă lucrul cu jidanii, pe cari îi învăța legile lor bisericesti să omoare pe cel mai bun dintre goimi.

În contra lor trebuie să ne apărăm, dacă este nevoie chiar și cu mijloace ilegale, căci ei ne periclitează existența ca neam, țară și creștini.

Vom lupta deci contra lor pe toate terenele, dacă este posibil numai cu mijloace legale, și suntem siguri, că ar fi prea deajuns mijloacele legale, dacă n'ar avea ei la spate proptele tuturor renegaților și a necinstiților neamului nostru.

Datoria noastră este deci să luptăm și contra proptelelor lor cel puțin așa de mult ca și contra lor și să fie trași odată la răspundere acești indivizi, cari indirect sapă la temelie țării prin demoralizare, prin dispreț față de tot ce este românesc și prin tot felul de afaceri murdare, păgubitoare neamului, coroanei și bisericeii.

Cum se incasează birul preotesc.

Ordinul se execută!

Copiii de școală în oara de religie de sigur că și azi — ca și nouă de demult — le mai spune bătrânul preot cu glasul blând și evlavios, că precum păstorul care-și păzește turma de toate fiarele, o iubește și plimbând-o prin iarba moale și mătăsoasă, o desmeardă cu cântecul fluierului, tot așa și trimișii lui Christos, păstorii oamenilor, sunt ei, sfinții preoți acărora chemare este a-și iubi poporul, a-l sfătui, și a-l îndruma pe căile bune și sănătoase precum și prin predici dese a-l învăța spre bine, deslipindu-l astfel de orice rău ce l'ar înconjura.

Nu știu dacă treburile sunt astfel. Știu însă că preotul *Vicențiu Radu*, păstorul din frunțașă comună *Satchinez*, i-și incasează birul cu execuția. Pur și simplu face un tablou pe restanțieri și i-l trimite notarului comunei spre incasare, iar dacă acesta ar refuza primirea tabloului, se adresează domnului Primpretor de plasă, care dă ordin ca birul să se incaseze pe cale execuțională, și ordinu-i ordin nu-se discută. Ce este mai trist însă, este că funcționarul însărcinat cu execuția birului, a făcut licitație între alții și la frunțașul comunei *Traian Văcărescu*, un bun român, care nu se știe din ce cauză nu era bine cu preotul. La licitație a mai sosit și o patrulă de jandarmi, cari împreună cu funcționarul administrativ, au plecat prin sat unde au făcut licitații vânzând oamenilor tot ce s'a sechestrat pentru bir, pentru preotul *Radu* din *Satchinez*. Am vrea să știm ce resplată a avut acel funcționar pentru această sânguină. Domnul *Văcărescu* are euvântul!

Spicuri din doctrina națională fascistă din România.

XX.

Veninul adversarilor nu poate dărâma realitățile istorice.

În lumina acestor realități noi afirmăm, că azi, ca și în zilele cari au succedat mării revoluții, naționalismul a rămas normă de conducere a popoarelor.

Este singura care pare a avea temelii indistructibile, fiindcă se bazează pe un crez tot așa de temeinic, ca și existența însăși a națiunilor.

Că presa internaționalistă a falsificat istoria, evenimentele rămân aceleași și faptele ca și învățămintele, care se desprind din marea revoluție franceză, identice.

Printr'un lent proces istoric, azi tuturor alcătuirilor — se suprapune aceia, care își are *temeul în commasarea și conviețuirea acelor, care, au aceeași limbă, aceleași moravuri, aceleași aspirațiuni naționale.*

Ce valorează preferințele „noului imperialism” presei și agenților săi împotriva realității. De geaba se agață cosmopolitii „imperialiști” de marea revoluție franceză. S'o lase în pace!

Ea n'a distrus granițele (cum vor ei s'o facă), ci dimpotrivă le-a întărit, proclamând dreptul popoarelor de a dispune de ele însăși. Cu aceasta marea revoluție s'a consfințit însuși principiul sfânt al naționalității.

Însăși marele război încheiat, ce a fost altceva decât războiul națiunilor? Intre altele, și unitatea noastră națională este opera acestui război. Ca o consecință similară mării revoluții din acest război, națiuni noi s'au organizat după principiul naționalității, în hotarele lor naturale, cum sunt: irlandezii, cehoslovacii, jugoslavii polonii, finlandezii, estonienii, letonii, albanezii, egiptienii arabii georgienii, armenii și ucrainenii. Acestea din urmă, și-au pierdut libertatea subjugate fiind cu armele, de către aceleași bande cosmopolite, a căror plenipotențieri aveau cinismul să se prezinte în 1917 la Brest-Litovsk, generalului Hofmann, cu dezideratul: *Dreptul popoarelor de a dispune de ele înseși.* Dacă ar fi rămas aplicarea acestui sfânt principiu uman drept și naționalist în mâinile acestor uzurpatori criminali, vicleni și perversi, de sigur că nimica nu s'ar mai fi ales de micile popoare din jurul câmpului lor de operațiuni, care este Rusia de astăzi.

Dar providența a voit altfel, și astăzi atâtea națiuni noi se bucură de viață și de libertate. Iată cum evoluția a lungi secolii duce la naționalism. Principiul naționalismului fascist nu este legat nici de religie, nici de regalitate. Și una și alta le sprijinim atâta timp, cât se adapă la principiul naționalismului integral.

Căci pentru noi nația și țara stau mai presus de orice.

Unul flutură mereu ideea, că naționalismul ar fi războinic.

Noi susținem dimpotrivă, că a fi naționalist și ați iubi nația cu adevărat, înseamnă a o ocroti și feri de distrugere, deci și de războaie. Naționalismul în lumina aceasta (singură care e veridică)

nu poate fi, decât eminentamente pacific. Când în Italiaa venit la guvernământ Fascismul, toți adversarii tipau, că venirea acestuia la putere, înseamnă război, ba a evitat pe toate căile izbucnirea lui, transind pacific conflictul său cu Serbia.

Să vedem acum, dacă bolșevismul (pe care azi presa semită dela noi are tupeul să-l prezinte ca regim pacific) a avut aceeași atitudine.

Inceputurile aventurii comuniste părea să însemne pace. Dar curând după aceea s'a văzut că bolșevismul, înseamnă în cel mai înalt grad teroare și militarism în interior și război în afară. Spiritul agresiv al acestor șarlatani interesați și criminali s'a demascat mai curând de cum ne așteptam. Rând pe rând fură atacate cu armele Ucraina, Caucazul și Armenia, care fură și ocupate militărește, iar guvernele

lor naționale isgonite sau masacrate. Agresiunea se îndreptă succesiv apoi împotriva Finlandei, Estoniei, României, Poloniei, Japoniei și chiar al Letoniei care le era amică.

Scurta durată a regimului bolșevic în Ungaria (aproximativ 3 luni și jum.) încă a fost suficientă pentru a da răgaz sclerațiilor din capul ei să atace rând pe rând Cehoslovacia și România. Că au mâncat bătaie și au fost puși pe goană de cei cari își apărau frontierele, asta e altceva. Rămâne stabilit pentru mințile sănătoase, că bolșevismul a însemnat dela început în Ungaria ca și în Rusia, *război, ruină, teroare.* Rămâne pe de altă parte stabilit, că Fascismul, antiteză a comunismului, a însemnat și înseamnă în Italia ca și în Spania *pace, ordine și prosperitate!*

Istoria nu se scrie cu minciuni ci cu fapte. Ori faptele sunt contra bolșevismului și pentru fascism, *forma nouă și victorioasă a naționalismului mântuitor.*

F A S C I S T I !

TOAMNĂ.

*Gându-mi țese iar icoana
Tristului meu dor,
Palidă veghezi pe gânduri.
Singură 'n pridvor.*

*Și străbați cu ochii zarea
Până 'ntr'un târziu,
În amurgul trist de toamnă:
Mă aștepti să viu.*

*Iar cum noaptea se coboară.
Lumea 'ntunecând,
Pe obraji, din ochi, îți pică
Lacrimi, tremurând.*

AL. T. STAMATIAD.

CRONICĂ LITERARĂ

AL. T. Stamatiad:

Din trâmbițe de aur.

(Poezii*)

Cu o imagine necesară, această a treia ediție a poemelor dlui Stamatiad, poate fi privită ca un eveniment de importanță sacră a unei nuni de aur. Muza d-sale merită această sărbătorire pentru statornicia-i dovedită. Cronicarul se înduioșează: însă fetele unanimită nu-l abate dela obicei. El cercetează foaia de zestre spiritistă și prinde taina acestei festivități.

Poetul Al. T. Stamatiad e unul din cavalerii gării antisămănătoriste care răzbind prin șirurile atâtor versifica-tori de contrafaceri rustice, înfipse steagul poeziei deasupra vechilor distioane. El a pus pasiune și devoție în această misiune și versurile lui mărturisesc, adeseori, acea mândrie ce se vede ca un mir onctuos pe frunțile celor aleși. Poema lui e în majoritatea cazurilor o togă solemnă pe care poetul o îmbracă la fel de potit. Versul lui e cadentat pe nioave sonore ca perioadele vibrante ale unui orator inspirat. Poezia lui aduce aminte de cece spune Maurras despre France când îl consideră reprezentând tradiția oratorică a poeziei franceze.

Evident la noi nu se poate vorbi de o astfel de tradiție. În marea ei parte, poezia noastră a practicat retorismul gol care poate fi privit ca un surogat oratoric. Din vechi, de sigur la Grigore Alexandrescu, am putea oibui acest filon șlefuit al spiritului oratoric. Și nu peste tot. Apoi din când în când la Macedonski. Stamatiad excelează în acele poeme ample, fragmente de romane pasionale ca niște capitole de elocvență lirică, în care poetul se confesează. Căci este locul a spune: Al. T. Stamatiad este mai ales un erotic. Ard în sângele lui pasiuni meridionale.

Apoi trebuiesc distinse aparte, cele trei interpretări pe care le dă din odele lui Horațiu. Adaptările pe cari și-le îngăduie, dovedesc o iscusită pătrundere și pun în valoare adâncă melancolie a poeziei horațiene. E ceea ce ar trebui făcut cu autorul odelor pentru a isbuti o încetățenire a lui. Și ca o a treia dimensiune a însușirilor acestui volum, să amintim de acele poeme nervoase și reușind să creeze atmosferă halucinantă, de vise bolnave, de feerii incendiare ca în „Palatul cu șapte coloane”, „Pe etajera roză, pe etajera neagră”, sau „Visuri bolnave” care rămâne una din cele mai impresionante poeme din noua poezie românească.

Perpessicius.

*) Ediția III-a. „Biblioteca pentru toți”
Nr. 900—900 bis 1924.

CROITORIA DE DAME ELENA NEGUȘ ȘICLOVAN

ARAD * STRADA TURNULUI (LOVARDA) N-RUL 3.

CONFECTIONEAZĂ:

COSTUME, PALTOANE, MANTALE TAILLEUR
ȘI ORICE LUCRU
ÎN ACEASTĂ BRESLĂ,
PRECUM ȘI UNIFORME PENTRU ELEVE

EXECUȚIE IREPROȘABILĂ ≈ PREȚURI EXCEPȚIONALE.

Unire la isbândă.

...e-i unul nu-l putere... Unde-s
...crește și dușmul nu in-

...a pierde timpul cu o întro-
...voiu trece dea dreptul

...cuprinsul acestei frumoase
...amenii de bine, mulți pa-
...adevărați, cum tot astfel există
...de topor. Dela un timp
...de îndepărtat — sau cel puțin
...află lucrurile — știu că
...de îndepărtat de care am dat
...prisosință, în mijlocul
...și trăesc mulți indi-
...dintre aceia cărora noi
...paine, iar ei nu conțesc
...și a submina la temelia po-
...muncitor, muncitor pașnic și în
...dornic de a trăi în ar-
...societatea care-l încunjoară.

...presă — foarte potri-
...de presa cu adevărat ro-
...se străduiește și mun-
...răspunși pentru a împrăștia
...la adresa românilor și pentru
...pe aceștia, să-i prezinte
...pe niște oameni de nimica,
...și ca pe un popor

...citește numai odată zi-
...„Dumnezeu” sau „Adevărul” se
...incredința că aceste jurnale
...exclusiv pentru batjocurarea
...românesc și diminuarea
...Statului român. E fapt
...pe care îl cunoaște toată
...Un exemplu: atunci, când Mi-
...nostru de finanțe, Dl. V. Bră-
...ceandă prin străinătate după
...necesar refacerii gospo-
...naționale, jidanii dela
...Marmorosch Blank au finanțat
...campanie de presă în
...și în țară prin jurnalele
...la rezultat a fost că Dl.
...a încasat un blam destul
...și care s'a restrâns
...românilor. Ori cari ar
...„anumitei prese” noi
...ca Statul român s'a refăcut

...economică-financiară dusă de
...au urmat după unire a
...dovadă că azi avem un
...chilibrat, iar traiul în ra-
...care ne încunjoară este
...în momentul când Mini-
...finanțe a făcut apel
...străine, aceasta a fost
...a pune ordine în eco-
...și că a făcut pasul re-
...de a-și realiza pla-
...mai de vreme. Cam-
...de evrei a fost pe
...guvernului întrucât guver-
...dovadă că urmează o poli-
...care însă nu convenea
...capitaliștilor evrei tolerați

...că traiul este efîn, efîn
...unde evreilor nu le
...să speculeze comerțul.
...de bine că aceste
...pricepute în specularea
...luate pentru înfrâ-
...specula.

...în mijlocul nostru
...element este neamul
...care trăiește exclusiv
...din profesarea meseriei
...parazitare. Aceștia ne încurcă nouă

...Datorită războiului
...parte tot jidanilor
...noastre s'au intro-
...oamenii certați cu legile
...înfrânată, însă cari nefiind
...la locul lor, duc lumea la
...meseriele se profesază.

...după războaie se în-
...oamenilor de ne-
...câmpul de luptă acolo
...corbilor
...însă mai de ap-
...influențează asupra
...aflăm că în
...aceasta se datorește
...judevesc. Adevăr cunoscut
...pământului și că
...întrebuințați în răs-
...se sustrag dela datorie
...le deschide calea
...de afaceri. Atunci când
...se luptă pe fronturi,

jidanii pertracțează chestiuni de afa-
ceri și store poporul de avut prin
speculă fiindcă în țară nu mai este
nimenea cine să le pună piedeci.
Odată acătărați într-o situație ei nu
mai dau îndărapt lmi aduc perfect
de bine aminte când după unire, în
haosul acela, atunci când nimic nu
mai era la locul lui, jidanii cum au
profitat de această ocaziune și cum
și-au umplut buzunarele prin fel și
fel de afaceri necurate. În afară de
orice, dacă în țară undeva se desco-
pere un complot, inițiatorii trebuie să
fie jidani; dacă se săvârșește un aten-
tat trebuie ca el să fie pus la cale de
unul din fii lui Izrael: iar dacă se
dovedește că un funcționar a fost
abuziv cercetând cauza în cele din
urmă se descopere că abuzul l'a să-
vârșit fiind pus la cale chiar de unul
din neamul lui Iuda.

Se mai știe că dela unire încoace
la noi evrei invadează ca în țara do-
larilor. Din toate părțile lumii, de unde
sunt isgoniți, se pripășesc aci, unde
odată ajunși ating și desfac firul
afacerilor lor necurate. Ori cum, și
din ori ce punct i-am judeca nu
avem decât cuvinte de dispreț față
de ei. Oamenii cari trăesc din meserie
parasitare și pentru cari noțiunea de
cinste este necunoscută nu au dreptul
la viață, cu atât mai puțin au dreptul
să sfideze lumea care muncește greu
pentru agonisirea pâinei de toate zilele.

Astfel fiind lupta începută contra
jidanilor este justă. Isbânda va fi de
partea aceluia care are dreptate,
aceasta fiind cu noi, speranța ne este
neclintită că vom învinge. Preferăm
să ne înghită pământul decât să dăm
îndărapt.

Un lucru totuși se împune. Nu pu-
tom ascunde adevărul că deși toată
sufărarea creștină cunoaște pericolul ce
prezintă pentru omenime neanul jido-
vesc, și că deși toată lumea e de
acord cu noi pentru stăpînire acestui
neam, totuși lupta începută cu încu-
rajarea tuturor nu este susținută cu
conștiință de pericolul evreiesc și în cu-
noștință cu lupta ce am întreprins, în
loc să-i boicoteze continuă a întreține
legături și a face acte de comerț cu
jidanii. În felul acesta dacă vom fi
încurajați numai cu vorbe și nu cu
fapte, speranțele în învingere ni-se
micșorează potențat.

Precum am amintit, noi știm că în
cuprinsul țării noastre sunt foarte
mulți dintre aceia cari lucră din răs-
puteri pentru ridicarea elementului
român și pe cari situația umilitoare
în care ne aflăm azi îi doare nespuse
de mult.

Experiența ne învață, că o luptă
începută cu oameni răsleți nu tot-
deauna poate fi câștigată, până când
forțele unite pot avea șanse mai sigure
de invins. Exemplu elocvent avem că
guvernul de azi va părăsi conducerea
Statului atunci când va vrea, fiindcă
partidele politice din opoziție sunt
divizate și se răsboiesc mai mult între
ele, ori dacă ar fi unite în acțiunea
pornită contra guvernului, a-și vrea
să-l vâd pe acesta ori cât de bine
i-ar fi conservată puterea, dacă ar
putea continua să rămână la cârma
Statului mai mult timp!

De aceea se impune unirea tuturor
românilor dornici de a vedea neamul
românesc la locul ce i-se cuvine. Cre-
dînța-mi este nestrămutată că acest
fapt se va împlini și încă cât de curând.

At M.

Păreri despre jidani.

În lucrarea sa: „Dieu et les homes”
(ch. x), Voltaire numește pe Ovrei
„cea mai rușinoasă și cea mai demnă
de disprețuit dintre națiuni”. În „Essai
sur le Moeurs” (ch. XLII), ocupându-
se de ei, spune: „Națiunea ovreiescă
îndrăznește să manifeste o ură nein-
duplecată în contra tuturor celorlalte
națiuni; ea se revoltă în contra stă-
pânilor ei; totdeauna superstițioasă,
totdeauna setoasă de bunul ce nu îi
apartine, totdeauna barbară, — tări-
toare în vremuri de restrîngere și obraz-
nică în vremuri de prosperitate”.

APEL

cătră toți scriitorii bisericești.

P. O. Domnule, Cucernice Părințe!

Preoții, cari își tin bine
direcția și mai ales
aceia, cari se osteneșc în
cuvânt și întru învățătură
— cu îndoită cinste să se
cinstescă. Cor. V. 17.

Ascultători ai acestui sfat al Apo-
stolului neamurilor și răvnitori de a
contribui la operele de educație mor-
ală și cetățenească și prin indemnul
ce ni-l inspiră pildele, vieța și activi-
tatea celor s'au distins cu vrednicie
în misiunea lor de trimesi ai lui D-
zeu în ordinea morală a lumii:

am luat hotărîrea, să cuprindem și
să publicăm în volum (eventual în
mai multe volume) viața, activitatea
și operele tuturor scriitorilor biseri-
cești, începând din veacul al 15-lea și
până în prezent.

Lucrarea noastră va apărea sub tit-
lul „Galeria Scriitorilor Bisericești”
și va cuprinde biografia, activitatea
predicatorială și de literatură pasto-
rală și bisericească a tuturor preoților,
cari în misiunea lor s'au distins în
domeniul acestei activități speciale.

Din datele și din informațiile ce le
avem, aflăm și cunoaștem, că și Sf.
V. vi-ati rezervat loc de frunte în Ga-
leria Scriitorilor Bisericești. De aceea
Vă rugăm cu tot respectul și cu insis-
tință, să binevoiți în termen de 30
de zile:

1. A ne trimete toate lucrările Sf.
Voastre de domeniul literaturii bise-
ricești, pastore și omiletice ce le-ați
scris și le-ați publicat, fie în volum
ori în broșură, fie în v'r'un periodic ori
revistă bisericească.

Dacă eventual nu le-ați avea la in-
demnă, Vă rugăm să ni-le câștigați,
ori — în cazul cel mai rău — să ne
menționați editura ori revista în care
le-ați publicat, indicându-ne anul și
numeri în cari au apărut.

Aceștea le reclamăm cu toată insis-
tință pentru ca, în cadrul operatului
nostru să putem face și operelor Sf.
V. cuvenita apreciere și eventual să
putem reproduce din ele părți de stu-
diu și de model.

2. Să ne trimeteti o schiță biografică
(de scurt.) și consemnarea operelor
S. S. Voastre de literatură teologică,
bisericească, omiletică și pastorală.

3. Să ne trimeteti o fotografie pentru
a o reproduce în volum și adeva în
cadrul articolului ce va trata despre
activitatea indicată mai sus a Sf.
Voastre.

Important!

4. Vă rugăm în fine să binevoiți a
ne comunica numele, ubicațiunea și
operele tuturor persoanelor bisericești,
despre cari veți avea indici și cunoș-
tințe, că au desfășurat vre-o atare
activitate ca — colanându-le cu
informațiile noastre — să putem evita

inconvenientul de a scăpa din numă-
rulelor ce s'au distins, pe vre-unul,
care s'a învrednicit de pilduire și de
recunoștință.

Răspunzând-ne le acest apel, veți
face un prețios serviciu neamului, Bi-
serice și literaturii noastre pastorale.

Al Sf. Voastre devotat frate:

Preot D. Voniga

Redacția „Luminătorul”
Timișoara I. Sf. Gheorghe 4, II.

RĂVAȘ E.

Din Nădaș (jud. Arad). Sub a-
cest titlu a apărut în „Voința Popo-
lului” Nr. 48, fără încălțură o dare de
seamă despre trecerea credincioșilor
gr. cat. din Nădaș la religia gr.
ortodoxă.

Deorece din partea Ilustrității Sale
Episcopului nostru gr. cat. de Oradea
Mare subsemnatul am fost delegat,
cași asesor consistorial și misionar
dicezan să inspectez cazul am eșit
deci în fața locului în Nădaș, unde
credincioșii gr. cat. de acolo cu lac-
rămi în ochi au spus la proces ver-
bal procedura de batjocură, ce au fă-
cut cu ei gr. ort. din Nădaș, cari cu
dea silă au intrat la ei în capela și au
dus din capela lor la Biserica orto-
doxă odăjditiile bisericești, clopotul și
tot ce ei din truda și sărăcia lor au
putut agonisi. Aceasta s'a făcut pe
motivul simplu strigat în gura mare,
că unirea s'a șters, și că episcopul
dela Oradea a fugit!... Bagseamă
în satele dela munte și cu astfel de
argumente merge! George Bușca, can-
torul gr. cat. din Nădaș așa a spus
înaintea poporului unit din Nădaș,
că el și încă cu trei au fost aduși la Arad
pe speșele părintelui Rațiu și la Prea
Sf. Sa Episcopul Aradului a spus, că
numai în numele lui a venit la Arad iar
nu în numele uniților din Nădaș. Alt-
cum la treceri sunt de observat unele
formalități de trecere prescrise de lege,
cari aici nu s'au făcut și credincioși-
lor gr. cat. de acolo nici prin minte
nu le trece, să se facă gr. ort.

Luând deci la proces verbal mărtu-
risirile credincioșilor gr. cat. din Na-
dăș, încă atunci „stante pede” am
adresat părintelui ort. George Popo-
vici din Nădaș o rugare între patru
măști, ca să binevoiască a ne res-
titui tot ce sa dus dela noi din ca-
pela.

Dupăce—însă cererea mea nu a fost
ascultată am improcesuat pentru furt
cazul aceasta. Așa se pezintă deci
situația faptică a lucrurilor, ce se pe-
trec în Nădaș și cari vor avea conti-
nuare la Judecătoria.

De închiere mai am o observare la
aserțiunea ce sa făcut în „Voința Po-
porului”, că poporul unit din Nădaș
în trecut a fost sprijinit și subjugat
de unguri. Poporul din Nădaș fie unit
fie nenumit o mărturisește satul întreg,
niciodată întrecut pe motiv confesio-
nal n'a fost sprijinit ori subjugat de
unguri! La vot au mers, unde ia tras
inima și niciodată în era ungurească
neuniții nu au fost mai pronunțați ro-
mâni, cași uniți! Asta încă o spun
și o mărturisesc nădășenii, cari deși
desbinați bisericește însă când au
avut cauză comună românească toți
au fost uniți în cuget și în simțiri.

Ioan Turdeanu

asesor, misionar diecezan.

Din partea noastră n'avem altceva
de spus decât că în viitor nu vom
mai publica nimic referitor la chestii
bisericești.

Am fi necinstiți dacă ca Români
am părtini pe careva dintre sf. noastre
biserici. Vrem să fim și vom fi drepti
față de ambele confesiuni.

Felul însă cum se face azi propa-
ganda religioasă românească ne întris-
tează și lupta dintre zările „Unirea”
dela Blaj și „Telegraful Român” dela
Sibiu ne îndignează și ne înțrebăm
îngrijorați: oare capii bisericilor noas-
tre nu cred că este datorința lor să
suprime cu duhul blândetei și autori-
tatea, care încă o au, ori ce luptă con-
fesională dintre gr. or. și gr. cat.

Apărarea națională și soarta neamului românesc.

„Numai prin jertfa oastei neamului românesc s'a putut înfrânța România Mare”. Numai prin jertfele oastei neamului românesc se va putea păstra ce au înfrânt vitejii dela 1916-1919 și se va putea apăra existența neamului românesc întregit. C. D.

Toți cetățenii României-Mari trebuie să recunoască din convingere și din adâncul sufletului că România-Mare este opera oastei neamului românesc.

Căci numai cu sângele ostașilor, activi și de rezervă, s'a cimentat pe veci această clădire mărească, la care o lume privește cu admirație — și o alta cu vrășmasie și cu ură: lumea jidovească, unguri, bulgari, bolșevici etc. În special lumea jidovească, viperile și trântorii cari nu se satură și nu le ajunge că trăiesc din munca lumii creștine, ci otrăvesc mediul social al țării în care trăiesc — numai ca să-și ajungă scopul ca jidovii să devină stăpâni lumii întregi.

Numai oastea neamului românesc a înfrânt pe veci dreptul sfânt al Românilor, ideal după care au susținut generațiile trecute atâtea amar de vreme.

Mărturie despre aceste fapte mărețe ale oastei sunt mormintele și crucile semănate pe întreg ținutul dela Budapesta la Dnăre, Nistru și Marea Cărmăneș, jertfă la care jidovii pământeni au partea lor de răspundere, căci jumătate au pierit din cauza crimelor săvârșite de ei, cari ne-au trădat, ne-au vândut nemților, ungurilor și bulgarilor dela 1914 — și pe tot timpul războiului.

Dar ce este mai nobil și mai sublim pentru oastea neamului nostru decât faptul că cu trupurile și cu sângele ostașului român, a scăpat din ghimara peirei, din ghimara anarhismului și bolșevismului jidovesc al lui Bela Kuhn, pe dușmanii cei mai feroci, pe unguri în adevăr: ce s'ar fi ales din Ungaria de azi, dacă hoardele jidovesti bolșevice ale lui Bela Kuhn n'ar fi întâlnit când se năpusteau asupra noastră, pe soldatul român, care să le zdrobească și să le alunge din Budapesta și întreaga Ungarie împreună cu toți conducătorii jidovi (Bela Kuhn, Samuel, Pogani etc.)

Praf și pulbere se alegea de neamul unguresc, ajungea în halul Rusiei sovietice de azi, unde domnește teroarea jidovească cu toate blestămatele ei, unde mizeria a atins culmea închipuirii omenești, căci au ajuns a se mânca unii pe alții de vii. A uitat neamul unguresc cele întâmplate pe timpul regimului de te oare al lui Bela Kuhn. Le facem noi serviciu de a le împropăta o parte din evenimente.

Recompensa ungurescă față de neamul românesc, salvator al lor, a fost și va fi ca și a bulgarilor, cari au fost chemați la viață și libertate tot prin jertfa de sânge făcută de dobrobanul român în 1877-78. Negreșit că dela urmașii hoardelor asiatice nu putem să ne așteptăm la mai mult: au fost, sunt și vor fi vrășmașii noștri de veci. Aceasta se știe.

Dar ostașii neamului românesc trebuie să fie foarte atenți și cât se poate de îngrijorați. Căci în dosul vrășmașiei ungurilor și bulgarilor lucrează pe ascuns cel mai periculos dușman, hienele nesățioase, lucrează jidovii spurcați, cari n'au alt scop în viață decât a învrăjbi națiunile creștine între ele, a le face să se războiască și să se distrugă, pentru a atinge scopul infernal de a stăpâni lumea.

Ostașii neamului românesc să fie atenți, căci după război, aceia cari lucrează pe ascuns contra refacerii și întăririi României-Mari, sunt jidovi spurcați, cari au tras tot profitul din acest război, că ei sunt în fruntea îmbogățitorilor — și ei stropesc cu lăcșul pe cei cinstiți și muncitori.

La noi, în dosul răutății ungaro-bulgărească lucrează pe ascuns, și sunt în serviciul lor, tot jidovi, cari au primit cu flori, pe stradele Bucureștilor ostile lui Makens, sunt tot aceia cari s'au pus în serviciul arma-

telor kaiserului, pentru a otrăvi pe vitejii cari luptau în Moldova, aruncându-le în tranșee otrava „Luminei” și a „Gazetei Bucureștilor”, — sunt jidovii cari fugeau de pe front — și ne trădau inamicilor.

Sunt jivinele cari au maltratată și terorizat pe cei rămași în teritoriul ocupat. La acestea s'au adăugat milioanele de percuțiuni cari au venit din Ungaria, Galiția și Rusia, și sunt în serviciu și solda dușmanilor noștri ca să facă spionaj, dar mai ales pentru a distruge organizația actuală a României-Mari. Acești apurcați și ne-creștini, sunt uneltele bolșevismului jidovesc pe care vor să-l introducă la noi, pentru a ne distruge neamul făcând să ne urim și să ne omorim unii pe alții.

Mă rog și ca să fim convingători să dăm fapte cunoscute de toți bunii români.

— Imediat după război cine a căutat să introducă otrava bolșevismului la noi? Jidovii veniți din Ungaria, Galiția, Rusia, bine înțeles, cu concursul prețios al ovreilor pământeni dela noi. Ei au cutreerat și cutreeră cazarmele, fabricile, atelierele, orașele și satele — cu broșuri de tot soiul, aduse din raiul bolșevic unguresc sau rusesc.

Și erau gata-gata să reușească sub raportul suprimării producției industriale (lucrul din fabrici și ateliere) dar mai ales sub raportul desorganizării transporturilor — probă cu bolșevismul dela căile ferate, poșta, telegraf. Vestitul sistem P.

Din fericire însă s'a prins de veste și a intervenit la timp oastea neamului românesc — le-a tăiat pofta și a făcut curățenie în gospodăria noastră.

Văzând jidovii că pe calea aceasta nu se ajunge la rezultate bune și rezezi — au început atacurile și atentatele criminale, în toate direcțiunile. La distrugerea Căilor ferate — arderea de fabrici, mizerie etc. până s'a ajuns la feroasa crimă dela Senat — care este pur jidovească. Iar de atunci bunii Români nu vă mirați de ce se petrece pe teritoriul scump al României-Mari? Când nu este săptămână dela Dumnezeu să nu înregistrăm un atentat — o deraiere — focuri peste focuri, până a ars și uzina electrică a capitalei. Iar acum tot jidanii planuesc odiosul atentat contra Familiei Regale. Citiți iubiti ostași... Sa ne omoare pe Regina și Regle noastre... cari au luptat cot la cot cu ostășii pe front — ca să ne întregim neamul — și noi răbdăm pe jidani.

În special oastea neamului românesc să fie cu o grijă nemărginită asupra forței ei morale — căci l'fete jidovești cu ajutorul presei jidovesti și jidovite au început să minze puterea ostirei în mod serios, caută a vărsa picătură cu picătură otrăvă în sufletele ostașilor.

În adevăr: Aci se fac că la apărarea armatei... mergând cu impertinență până acolo încât se compătimește starea materială a ofiterilor — a striga că n'au cu ce trăi — ca după aceasta să vină o serie întreagă de articole unde armata este terfelită, batjocorită și înjosită — dar mai ales conducătorii adică ofiterii — unde sunt calificați cu fel de epitete — ca călăi, brute etc.

Tactica este cât se poate de șmecheră și îndrăznească. De ex. când se face că se ocupă de starea rea a armatei, se vorbește numai de lipsurile soldatului, arătând ca vinovați pe ofiteri, pe ei îi înjură și batjocoresc, iar când se ocupă de starea materială a ofiterilor, se ocupă numai de cei mici, numai ei sunt în suferință și numai din cauza celor mari, care nu se îngrijesc de soarta celor mici.

În alte împrejurări lucrează cu fapte în mod pozitiv și convingător, pe ofiterii cei mai buni, pe specialiștii îi face să le suradă arginții lui Iuda, îi ademenesc materialmente, le oferă salarii și tantieme grase, și rânduiește vedem cum pleacă din armată elemente tinere, pricepute, viguroase

și hotărâte, pentru a lua o slujbă la o bancă sau întreprindere jidovească, la afaceri petrolifere de tot soiul, și într'un caz și altul ajung scopul lor infernal de a sdruncina și distruge puterea morală a armatei, singura putere care le stă în față falnică și neclintită.

„Apărarea Națională” conștientă de chemarea ei în aceste vremuri turburi și extreme de grele, pentru existența României-Mari și existența neamului românesc întregit, ține a-și face datoria pe deplin arătând ostașilor și armatei în aceste clipe, măreția sacrificiului la care trebuie să se înalte pentru a fi cu adevărat apărătorii neamului românesc.

Să se re ridice cu orice preț fiecare ostaș și român la înălțimea jertfelor și sacrificiilor străbune din timpuri și zilele noastre, unde partea materială n'a avut nici o importanță, ci numai dorința și voința nestrămutată de a se sacrifica pe altarul existenței neamului românesc.

Iar cum am scăpat de năvălirile barbare, de corupția fanariotilor, de urgia ungurească, să scăpăm de data aceasta de otrava distrugătoare, de pericolul îndrăcit ce ne atacă pe ascuns și fără îndurare, de plaga jidovească care ține cu orice preț a ne vedea descompuși și distruși. Cariera ostășească a fost și va fi cariera nobilă și de sacrificiu. Partea sublimă este puterea sacrificiului pentru a apăra existența neamului. Înălțimi mărețe la care s'au ridicat în ultimul timp ostașii Regelui Ferdinand care au dus o viață de martiri în Moldova și au luptat nu numai cu dușmanul din față, ci și cu mizeria și lipsa, dar mai ales cu trădarea rusească și jidovească rămânând la postul lor de onoare și credință.

Faptele mărețe și recente din urmă trebuie să ne fie idealul de atins. Nu partea materială, ci dorința nestrămutată de a îndura și suferi, pentru a ne făuri pentru a ne grele idealul sublim și măreț a ne da chiar viața pentru a păstra neatințată existența României Mari întregite, existența neamului românesc.

În ciuda și năcazul dușmanilor care ne încercuesc — și a neamului jidovesc care luptă pe ascuns la distrugerea neamului românesc. Dar nu vor reuși „căci Românul nu pier” și cum a știut a scăpa de atâtea nenorociri și invazii, va găsi el acul de cojoc și pentru jidovii răătăitori, care nu ne lasă să trăim și să ne dezvoltăm în liniște, Românul știe să rabde — dar tot el zice când Românul este în turbare:

*Corbi mănâncă acum din tine
Mai jidane, mai jidane*

Și dacă nu încetează cu uneltirile, spionajul și atentatele ascunse, specula etc.

Se apropie turbarea Românilor, popor al lui Israel și cu ei și peșteră ta.

Un ostaș care a fost pe front.

Țiganul priceput.

Odată, Găman țiganul plecase cu stăpânul său, boerul, să viziteze moșia, și cum trebuia să treacă printr'o pădure în drumul lor, boerul zice:

— Mă, Gămane, mergi tu pe poteca asta înainte și dă creștile la o parte, să nu mă lovească peste ochi.

— Bine, bohearule, să trăiești, — îngână Găman țiganul, — și luând-o înainte, or'ce creacă, — care l'ar fi putut lovi peste ochi, o da la o parte până ce trecea, ap l, dându-i drumul lovea pe boer să-l usture la ficiți, zău așa!...

Merge ce merge boerul și ne mai putând răbda de durere, zice iar:

— Ce dracu mă Gămane de lovești creștile așa de rău, că-mi tăbăciră fața, nu altceva? —

— He, hel cocoanel! Norocul dumitale e la mine n' amână, că de n'ăși fi eu să le țiiu, praful și pulberea s'ar alege de fața ta!...

SE ZICE

Că Palestina în urma unui cutremur care se va întâmpla în 1926 va dispărea de pe suprafața pământului. Ei Doamne, Doamne! oare așa se fie? Ne mirăm noi de ce nu se oare îmbulzesc jidanii să plece în țara făgăduinței? Fiindcă nu credem în prevestiri, îi sfătuim să plece cât mai muți, să n'abia frichi, și dacă totuși se va întâmpla prevestirea, — nici o pagubă, din contră — în țară — o „afacere”, „un ghșeft” nouăz pentru toți creștinii.

Că unii domni preoți se ocupă mai bucuros cu „ghșefturi” decât cu facerea slujbei în sf. biserică. Văzându-nia au cam uitat-o cu totul. Noi credem, că este foarte bine că se ocupa și Românii și chiar domnii preoți cu comerțul-afaceri, pretindem însă să nu-și uite că afacerile murdare sunt nepermise și că pentru domnii preoți afacerile să fie lucruri de a doua mână, prima este să-și facă datoria cu sfințenie față de biserică și poporul său.

Că dșoara Helena Missing ocupă o funcțiune înaltă de conducătoare în Direcțiunea CFR. Rugăm pe cei cari o cunosc să ne comunice dacă este adevărat ori nu, lucrul acesta.

Că dl secretar din Băița (jud. Măneștina) „nu are nevoie de școală”. Nu se îngrijește nici el și nicidecum prefect ca școlile să fie încălzite în primăvară.

Că pe la Direcțiunea regională CFR din Arad merg lucrurile din nou de vedere național pe de-anderă. În numerii următori vom scrie date.

Că în comuna Glogova copiii școlilor îi așteaptă înarmați la intrarea în școală pe bieții „valahi” micș și bat și-i împedecă să poată cădea în școală.

Mai departe că acești șvabi cari este înmormântare românească peșteră și ei mortul în fluere, chuituri etc.

Cerem o anchetă severă contra acestor rușinoase lucruri și pedepsem exemplară a tuturor ticăloșilor, ne dă chiar protopopi!

CETIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI „VOINȚA POPORULUI”

foaia care luptă din toate puterile pentru binele și înfrângerea neamului nostru.
Nu mai cetiți foile ungurești. Nu mai dați banul vostru celor ce ni-au batjocorit veacuri de-arândul și lucrează și astăzi și uneltesc împotriva Statului Românesc.

107

ȘTIRI DE TOT FELUL.

SPRE ȘTIRE.

Nr. viitor din ziar, primul din 1925 nu se va mai trimite decât acelor domni-abonați, cari au solvit cel puțin o parte din abonamentul anului trecut.

Rugăm ultima dată pe domnii restanțeri din anul 1924 să trimită costul ziarului, ca să nu fim siliți să le publicăm numele în ziar și eventual să luăm și alte măsuri pentru încasarea dregtelor noastre pretensiuni.

Sunt unii domni, cari au primit ziarul un an întreg și acum când sunt provocați să-și plătească abonamentul ne retrimite ziarul scriind pe el: „ne-unoscut“, „a plecat“, „nu primește“ etc. Aceștia le zicem deocamdată să le fie rușine!

Poate acești indivizi nu știu că fapta lor nu-i lucru cinstit și că noi cei grupați în jurul ziarului depunem munca intelectuală fără nici o recompensă materială, ba contribuim noi deși suntem toți săraci din puținul nostru și cu mijloace materiale pentru susținerea ziarului, având unica dar deplină mângâiere și mulțumire că numărul membrilor grupului nostru crește mereu și sperăm că nu peste mult îi vom vedea pe toți cei buni și cinstiți în o singură și cea mai puternică tabără, care numai ea va fi în stare să asigure trănicia vecinică a neamului și țării acesteia.

Costul abonamentului pe anul 1925 va fi:

Pe anul întreg	160 Lei
Pe 1/2 an	80 Lei
Pe 1/4 an	40 Lei
Un exemplar	3 Lei

— Orice parale atât ca abonamente cât și ca ajutor pentru fondul de rezistență, se vor trimite strict numai administrației în str. Vicențiu Babeș nr. 6, iar personal se vor preda numai subsemnatului ori persoanelor împuternicite din partea mea, în scris, pentru preluarea paralelor.

Pentru sumele plătite altor persoane Administrația ziarului nu ia nici o răspundere. — Dr. Dionisie Benea, șeful Secției FNR. Arad.

Iuturor On. cetitori le dorim Sărbători fericite!

— Toți românii cinstiți trebuie să se grăbească să semneze acții la „Banca Românilor“ și să verse rata I în timpul cel mai scurt posibil.

Balul Reuniunii Femeilor Române. Reuniunea Fem. Române din Arad aranjază tradiționalul bal costumat (costume naționale) la 26 Ian. 1925 la Hotelul „Crucea Albă“.

Cununie. Dl. Atanasiu Butariu Ghioroc face cunoscut prietenilor și cunoscuților că în 28 Decembrie a. c. își serbează cununia cu doamna Aurora Novac, Făgeți în biserica ortodoxă română din Făgeț. Sincerile noastre felicitări!

— Dnii Mircea Cotișel și Alexandru Roșca în urma purtării lor nedemne au fost eschiși din F. N. R. despărțământul Bucovinei.

Jidanii fiind un popor parazit, ne luând nici o parte la munca productivă cum e agricultura, lucrul în țărâna și fasonarea lemnului, lucrul în mine, lucrul în industria transporturilor, jidanii nefind hamali sau cărăuși, lucrul în industria manufacturieră, etc., ar fi rămas în continuu sărac, precum sunt simularii lor țigani, dacă n'ar fi respectat cu sfințenie unele practice care să le permită nu numai să trăiască dar chiar să se îmbogățească pe spinarea popoarelor în mijlocul cărora s'au așezat.

Așa ei s'au năpustit cu toții asupra comerțului și în general asupra comerțului de speculă. Însă pentru ca să-l acapareze mai cu ușurință și să elimine pe concurenții lor creștini ei lucrează de comun acord sprijinindu-se unii pe alții. Astfel un creștin care e în luptă cu un concurent jidan e lăsat la propriile lui forțe, pe când jidanul se sprijină pe concursul întregii comunități jidavești din orașul său. Dacă ținem seamă și de faptul că jidanii înțeleg în luptă pe care o duc în contra concurenților lor tot soiul de arme chiar din cele ne admise de morală, nu ne vom mai mira de faptul că ei reușesc să învingă cu ușurință.

Jidanii mai au alt sistem pe care îl aplică în mod foarte scrupulos. Aceasta constă în a nu cumpăra de cât dela jidani obiectele de care au nevoie pentru consumațiunea lor ne cumpărând dela creștini de când atunci când nu găsesc marfa respectivă la jidani, sau când își procură marfa spre a fi revândută cu beneficiu. Prin această metodă ei împiedecă reîntoarcerea la creștini a banului intrat în punga jidanilor.

Dacă la aceste metode mai adăugăm faptul că ei sunt totdeauna bine informați de toate mișcările economice și politice din lume prin faptul că sunt răspândiți pe întreaga suprafață a pământului și că au acaparat toate agențiile telegrafice precum și majoritatea presei din lume, vom înțelege de ce această minoritate parazită izbutește așa de ușor în a se menține și a asupra economicește pe celelalte popoare care sunt în ad-vâr producătoare de oarece brațele lor fecundează pământul și făuresc obiectele de consumațiune.

Puțină analiză critică din partea arienilor, puțină solidaritate din partea lor și problema jidavească, ce pare insolubilă, se poate soluționa foarte repede, prin eliminarea acestor paraziti din organismul economic al omenirii.

O completare. „Universul“ din 28 Nov. într'un articol intitulat „Un adevăr“ repetă că desaproba presa, care cu ocazia morții fostului prefect Costachi Manciu, dădea publicului informațiuni cu totul alarmante, înscenând și punând în legătură cu cazul dela Iași comploturi și conspirații teroriste imaginare. Rezultatul acestei atitudini a presei, dupăcum constată și „Argus“ este acela că a alarmat opinia publică a întregii lumi, făcând-o să creadă că Rusia belșevismului s'a mutat la noi. E ușor de înțeles cari ar fi urmările pentru noi în cazul că toate aceste produse ale unor creiere bolnave ar fi isbutit să deruteze străinătatea. Toate bune, dar un singur lucru nu ni-l arată susamintitele ziare și anume: Cu ce scop a luat această atitudine într'adevăr jidavească și jidovită, așazisă „presă-jargon românească“? Poate pentru a ne ridica prestigiul pierdut prin politica instrumentelor lor față de străinătate? Ar fi interesant de aflat. Noi credem însă că această atitudine n'a luat-o decât pentru a specula opinia publică, pe care au monopolizat-o discreditându-ne față de întreaga lume, fapt care le-ar ușura lupta pe care o duc pentru a ne nimici total. — Mihail N. Popovici student, Iași.

Practice jidovești.

După învățămintele talmudice, jidanii trebuie să-și răspândească sămânța cât se poate mai mult în celelalte națiuni, unde ei nu trebuie să ia în căsătorie de cât jidănci. Un rotschild poate să-și dea fetele după goimi, însă fiii lui trebuie să ia în căsătorie numai jidănci pentru ca să menție puritatea rasei.

Ora unde se găsesc jidani, se găsesc și asemenea nenumerate corciorii jidovești. Pe lângă faptul că ei corup (e un lucru caracteristic al comerțului de carne vie e o specialitate a fiilor lui Izrael) jidanul bogat caută tot de câte ori poate să corupă și să fecundeze o femeie măritată.

În scopul de a-și putea asigura elemente de apărare printre creștini, jidanii își căsătoresc fetele cu acești adevărați, dându-le chiar zestre imponente. Cu acest mijloc ei crează timp de acoperire ori de câte ori armata lui Izrael ar fi atacat de creștini. Căzărul creștin al jidanilor și rusele lor, sunt cei ce primesc sarcina de a apăra neamul lui Izrael contra acestor atacuri, și cum sunt gras plătiți ei se execută fără discuție.

Jidanii nu se împedecă în practica lor comerciale, și în raporturile lor cu creștinii de precepte morale. Morală nu există pentru ei ori de câte ori nu pot dobândi parale. Ei se și încrează dacă pot câștiga ceva prin acest act, rămânând să renege religia creștină când practicarea ei nu le mai aduce nici un avantaj.

Asfel în Rusia jidanii obișnuiau a se bateza cu ușurință. Aceste convertiri nu tăiau legăturile pe care le aveau cu tribul lor, continuând a servi interesele poporului ales. Rușii erau deosebiți de acești jidani cu creștini, și jidanii de oarece ei nu admiteau că se pot transforma în creștini.

— În 23 Nov. s'a ținut adunarea generală a „Cercului academic bănățean“ din București. Ca obiect principal a fost alegerea noului comitet de conducere al cercului. Au fost aleși următorii: Președinte Ioan Vințean stud. acad. com. III.; vicepreședinte Ciucur, st. drept II.; secretar gen., Faur Corneliu, stud. ac. d. com. III.; secretar de sedință, Topliceana, stud. lit. an I. casier, Feneșianu M., st. acad. com. an I.; controlor, Țuneu Gh. st. drept an II.; bibliotecar Runcan P., st. med. an I.; arhivar, Târziu Ioan, st. drept an I.; reprezentantul membrilor externi; Mircu Traian, licențiat în șt. economice.

Comisia de censored: repr. membrilor externi, prof. Lepa Caius, Istvan st. med. an III., Lungu Ioan st. ac. com. anul II.

Comisia artistică: Horațiu C. Birou st. în artele dramatice anul II., Lungu Ioan st. drept II., Galea I. st. lit. an I.

Comisia științifică literară: Sârbu doctorand în drept, Cioran I. stud. lit. anul I., Penciu, st. ac. com. anul I., Blidaru Ioan, stud. ac. com. anul I., Babei Petru, stud. electro-tehnică a. I.

Remarcăm sprijinul mare ce-l dă savantul dr. Babeș în toate ocaziunile studenției bănățene, fiind prin cuvântul său patrician, fie prin alte căi, ca și de rândul acesta prin punerea la dispoziția studenților bănățeni sala „Institutului biologic“.

Urez spor la muncă noului comitet și-i doresc să fie la înălțimea vremurilor, luând exemplul în fapte dela înaintașii noștri.

Felicit deasemenea hotărârea luată de a face șezători și turnee culturale la sate în timpul vacanțelor, rol f. demn și înălțător pentru tinerimea noastră, dovedind încă odată în această direcție: „că tat Bănătu-i fruncea!“

Tezaurul nostru dela Moscova. În Decembrie 1916, am transportat la Moscova, în casul Băncii Naționale (care garanta circulația biletelor de bancă), în valoare de 315 milioane lei aur. În August 1917, când începuse defecțiunea rusă, am transportat la Moscova noul depozit al Băncii Naționale, în valoare de un miliard 600 milioane lei (din cari, 574 1/2 milioane lei aur) Casa de depuneri și celelalte instituții financiare din țară, au transportat depozite în valoare de mai mult de 6 miliarde.

În total, avem la Moscova: 8-0 milioane lei aur și depozite în valoare de peste 7 miliarde.

În plus, în pivnițele Kremlinului sau a altor instituții, zac, poate și acum, valorile, efectele și toate obiectele de preț depuse în păstrare de particulare, manuscrisele și documentele istorice cele mai importante din arhivele statului și dela Academie, cele mai prețioase tablouri din Pinacoteca Statului și din celelalte muzee și colecții particulare, între cari și cea mai însemnată parte din opera marelui Grigorescu.

Și toate aceste bogății, le depuneam sub garanția onoarei guvernului rusesc și cu girul puterilor aliate. Iar astăzi, ni se dă 1% din „despăgubiri“.

Conflictul dela Academia de Drept din Oradea-Mare. În urma conflictului dintre creștini și studenții evrei de la Academia de drept din Oradea-Mare, studenții creștini au ajuns în conflict cu profesorul Mototulescu, care a luat apărarea studenților evrei, cu toate că conflictul dintre ei și studenții creștini l'au provocat ofensele aduse de ei istoriei românilor.

În urma acestora, studenții creștini au înaintat decanatului un protest, publicat și în presa locală, prin care înfăptuiesc atitudinea profesorului Mototulescu, și-l acuză că la examene a fost părtinitor, arătând studenților evrei mai multă bunăvoință decât românilor. Memoriul în chestiune cere darea profesorului în judecata Senatului universitar.

destăinuit hoților ascunzătoarea banilor, spunând că averea lor e îngropată într'un șopron din ogradă.

Bandiții au condus pe victime cu revolverele întinse până la șopron, unde înădeavăr au găsit banii. După ce au luat toată suma, unul din tâlhari i-a dat lui Boțea, o puternică lovitură de cuțit în cap. La țipetele soției, criminalii s'au repezit și asupra ei, dându-i în piept cinci lovituri de cuțit. Fioarășii tâlhari n'au cruțat nici pe fetiță, ci cu o lovitură de cuțit au omorât-o pe loc.

A doua zi dimineața un vecin a descoperit victimele, Victor Boțea mai trăia, astfel că a putut da relațiuni despre criminali. După puțin timp a murit și el. Unul din tâlhari a fost arestat de jandarmi. El se numește T. Vancea din comuna Cislău și al doilea, care încă n'a putut fi prins, e fratele său N. Vancea.

— *Primim în Fascia Națională Română pe toți Românii cinstiți și buni. Cine vrea să se înscrie n'are decât să ni-se adreseze în scris ori personal ca să-i dăm informațiunile necesare.*

Principiile noastre, pentru cari luptăm, trăim și dacă este nevoie cu drag murim sunt: apărarea și susținerea coroanei patriei, neamului, a bisericii, obiceiurilor, portului, muzicii și a jocurilor dansurilor naționale, sprijinirea comerțului și industriei românești.

Preamărire faptele nobile, cinstite și nimicirea tuturor paraziților, ticăloșilor, hoților, intriganților și peste tot a tuturor dușmanilor interni și externi ai țării noastre, fie ei streini ori Români.

POȘTA REDACȚIEI.

Dlul C. I. B., Aiud. Suntem mulți „ca cucuruzii bradului...” însă nu ne prea observăm din cauza zarei lampei aprinse. Astângea lampa din casă și vei vedea ce joc frumos de raze îți reflectează focul din cuptor... *Multe salutări și sărbători fericite la toți ai noștri!*

Dlul D. R. Pecica. Ne pare bine și suntem mândri de astfel de exemple. De aci încolo lucrurile vor merge mai ușor.

Dlul V. Gh. Loco. Nu crede că și de data asta îi va reuși banditului să-și aranjeze chestia la București. Acolo trebuie bani mulți, mulți și îi mai trage și chiulu pe deasupra...

Dlul Ar. M. Buteni. Nici în Basarabia nici în Bucovina nu zice poporul că „știi românește” fără „știi moldovenește?” Tot așa și în Moldova partea de sus. Nu vă luați după foile jidovești unghurizate cari publică — orice la adresa noastră — greșit și tendențios. Republica moldovenească nu e în Moldova noastră, ci e proclamată de Românii moldoveni rămași în Rusia (Ucraina) dealungul malului stâng al Nistrului cu sate respirate până aproape în caucaz. Ei de altcum sunt Români buni și își păstrează datinele și limba. Imprejurările de acolo le cunoaștem cu toții.

Dlul I. Delamărean, Arăneag. Ne vom interesa și te vom încunoștiința îndată ce vom găsi, ce dorești.

Dlul Ceferist F. Loco. Te rugăm abate-te necondiționat pe la noi să vorbim între 4 ochi. Avem foarte mare nevoie de serviciile D-tale.

Dlul arhitecți români Marian, Cioban, etc. Loco. Vă rugăm să osteniți până la Redacție să vă comunicăm cari sunt condițiile ca să puteți primi și Dv. lucrări dela Direcțiunea CFR. nu numai firmele (jô firmák) Mairovitz, Spitz, Feinkirchen etc.

Dlul Monda Vasile, Sibiu. Dle Monda te rugăm să binevoiești a trimite abonamentul pentru ziar.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI.

On. Asociația Stud. Acad. de înalte studii com. și industr., Cluj. Satisfacem cu deosebită plăcere dorința dv.

Dlul Iova A. T. M. Am primit abonamentul pe întreg anul crt. Sincerile noastre mulțumiri.

Dlul I. Preda, O. M. Costul abon. este achitat pe anul 924 până la 30 Nov. În viitor se va trimite pe

O americană din orașul Cleveland, d-soara Jenny Reed, a fost arestată până acum de vro 40 ori pentru patina beției. Judecătorii nu mai știau ce fel de pedeapsă potrivită să-i mai dea pentru a o îndepărta cât de cât de această patimă. În cele din urmă se găsi un judecător care avu o idee minunată: d-soara Jenny a fost condamnată să vie zilnic timp de o lună înaintea biroului pentru oprirea băuturilor spirtoase și în fața judecătorului, să bea 25 pahare cu apă.

— Comitetul revoluționar al republicii sovietice de peste Nistru, a confirmat numirea noulor miniștri ai republicii moldovenești. Dintre toți marii demnitari ai republicii moldovenești, numai Buguscanu, ministrul învățământului, este român; toți ceilalți sunt ruși sau ucrainieni. Noul guvern a lansat o proclamație către populația moldovenească, decretând ca limbi oficiale ale republicii, moldovenească, ucrainiana și rusa.

Înainte de câteva zile o doamnă din Anglia, cu numele Cushon, a născut un copilăș. Doctorul, chemat în grabă, a constatat că noul născut e mort. După nouă ceasuri copilășul a fost dus la groapă. Dară în clipa când groparii au început a arunca bulguri în groapă, s'au auzit țipete din sicriu. Îndată a fost scos afară sicriul deschis. Cei de față au putut vedea că copilul era viu și nu cerea altceva decât viață.

— În Croația s'au pus bazele unui nou partid politic cu program republican. Acest partid se intitulează „Uniunea Croată” și are ca șef pe d. Trumbici fost ministru de externe și delegat al Jugoslaviei la conferința de din Paris. „Uniunea croată” și-a propus să lupte pentru autonomia Croației.

— Din Dragoste, fără să fie măritată, fata săteanului Petru Gh. din comuna Moldova-Nouă, zilele trecute, a născut un băiat. De aici mereu certe. Mama fetei, ca să spele rușinea familiei, într'un moment de ciudă, a smuls micul prunc din brațele tinerei mame, aruncându-l în râul Nera. Bunica uci-gașă a fost închisă.

— *No. viitor se va trimite domnilor abonați cari n'au plătit abonamentul cu rambursă. Îi rugăm deci să nu se supere ci să fie pregătiți la soluțirea abonamentului în felul acesta.*

O DRAMĂ ÎNFIORATOARE. Săptămâna trecută, într-o noapte, doi drumeți necunoscuți au bătut la ușa casei gospodarului V. I. Boțea din com. Făltineni, jud. Buzău, cerându-i adăpost. Acesta a refuzat pe drumeți în casă. Drumeții după ce au ospătat s'au culcat într-o odaie. Peste noapte, necunoscuții, cari erau doi temuți tâlhari au eșir din odaia lor și trecând prin tindă au pătruns în odaia unde dormea V. Boțea împreună cu soția și o fetiță a lor de 12 ani.

Bandiții ajungând la patul soților, au scos revolverele dela brâu, întinzându-le asupra celor cari dormiau. Copila auzind pași în casă s'a trezit. Văzând pe tâlhari în apropierea patului, ea a început să țipe, sculând din somn pe părinți. Aceștia voind să dea alarma, hoții s'au repezit asupra lor cu cuțitele. După ce i-au făcut să tacă, le-au cerut să arăte unde sunt ascunși cei 100 de napoleoni aur și 10 mii de lei în bancnote a câte o mie de lei. V. Boțea, văzând că e în pri-

Cenzurat:

SPRIJINIȚI MESERIAȘII ROMANI!

Nu uitați, că pe lângă mulții și bogații streini, în Arad trădesc și muncesc din greu, dar cinstiți, și următorii meseriași români. — Sprijiniți-i! Sprijinindu-i pe ei, cât și pe medicii, inginerii, advocații, industriași și negustorii români, vă sprijiniți pe voi și răvna de progres a neamului.

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștință onoratului public și autorităților bisericești, că în ARAD, str. Românului Nrul 7, am deschis un

Birou tehnic de arhitectură

Construiesc: orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai de parte execut colacionări de totfelul de lucrări de zidiri, și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc.

Cu stimă:

TEODOR CIOBAN
arhitect.

GHEORGHE ȘTEFU

prăvălie de aromate și delicatose
Arad Strada Eminescu Arad.

TIPOGRAFIA ȘI COMPACTORIA DIECEZANA

Arad, Str. Eminescu 18. Telefon 266

PETRU HALIC

prăvălie de vâpseli
Arad, Piața Avram Iancu (sub teatru)

LIBRĂRIA „CONCORDIA”

papetărie, cărți și revizite de școală
Arad, strada Eminescu.

RADU URSU

frizerie
Arad Strada Mihail Eminescu Arad

LIBRĂRIA DIECEZANA

ARAD
B-dul Regina Maria 12. Telefon 881

IOAN BALASIU

prăvălie de textile
Arad, Strada Ioan Metianu.

STUDENTII! OFICIANȚII!

puteți cumpăra
foarte ieftin
GHETE ȘI PĂLĂRII
la magazinul românesc
din Arad al lui

MARCU BOTA
Bulevardul Regele Ferdinand
27.

„PODGORIA”

este cel mai ieftin izvor de
aprovizionare cu TEXTILE

lângă gara
trenului elec-
tric podgoran

ARAD

Bulevardul Regele Ferdinand I.
62

TRAIAN ARDELEAN

măestru-pantofar.
Arad, Strada Consistorului Nrul 11.

INSERATE

numai dela creștini se primesc
la Administrația ziarului nostru.
Taxa după un tarit scăzut.

„VICTORIA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CENTRALA: ARAD.

SUCURSALE: IN CHIȘINEU, ȘIRIA, BOROȘINEU,
RADNA ȘI PECICA (JUDEȚUL ARAD)

IN CASELE PROPRII.

TELEFON ARAD No. 177. ♦ SECȚIA DEVIZELOR No. 763.

Capital societar și fonduri proprii: 20.000.000 Lei.
Depuneri spre fructificare: 80.000.000 Lei din care
o parte considerabilă sunt depuneri americane.
Bancă autorizată de a face operațiuni de devize.

RAMURI DE OPERAȚIUNI:

Esecută totfelul de operațiuni de bancă.
Acordă: Imprumuturi cambiale.
„ hipotecare.
„ de lombard (pe gaj de efecte.)
Financiază întreprinderi industriale, comerciale și agricole.
Cumpără și vinde monede străine (Dollari, Mărci, Lire, Franci și alte valute).
Primește depuneri spre fructificare pe libele și în cont curent, pe lângă cele mai favorabile condițiuni.
Primește bani din America ca depuneri, ori pentru inmanuare partidelor în Țară.
Efectuește comisiuni primite din America în afacerile emigranților.
Primește cecuri spre încasare.
Primește asemnări de bani în țară și pentru străinătate.
Are legătură de cont curent cu toate băncile din Țară și străinătate.